

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 16 juli 2009*

I mål C-427/07,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 14 september 2007,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av D. Recchia, P. Oliver och J.-B. Laignelot, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Irland, företrädd av D. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av M. Collins, SC, och D. McGrath, BL, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (referent) och C. Toader,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc-Sławiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 november 2008,

och efter att den 15 januari 2009 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen ska fastställa att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (EGT L 73, s. 5, nedan kallat

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

Direktiv 2003/35

- 2 Artikel 1 i direktiv 2003/35 har följande lydelse:

”Syftet med detta direktiv är att bidra till genomförande av förpliktelserna enligt Århuskonventionen [om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, nedan kallad Århuskonventionen], särskilt genom att

- a) föreskriva att allmänheten skall delta i utarbetandet av vissa planer och program på miljöområdet,

- b) förbättra allmänhetens deltagande och fastställa bestämmelser om rätt till rättslig prövning inom ramen för rådets direktiv 85/337... och 96/61/EG.”

3 I artikel 6 i direktiv 2003/35 anges följande:

”Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 25 juni 2005. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.”

Direktiv 85/337

4 Enligt artikel 1.2 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt artikel 3 punkt 1 i direktiv 2003/35, avses med

”allmänheten:

en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa.

den berörda allmänheten:

den allmänhet som berörs eller kan antas bli berörd av, eller som har ett intresse av, de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2. Icke-statliga miljöskyddsorganisationer som uppfyller kraven i nationell lagstiftning skall enligt denna definition anses ha ett sådant intresse.”

- 5 I artikel 2.1 och 2.3 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt artikel 3 punkt 3 i direktiv 2003/35, anges följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för en bedömning av denna påverkan innan tillstånd ges. De projekt som skall omfattas av sådan bedömning anges i artikel 4.

...

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 7 får medlemsstaterna i undantagsfall besluta att ett visst projekt helt eller delvis skall undantas från föreskrifterna i detta direktiv.

Medlemsstaterna skall i så fall

- a) undersöka om någon annan form av bedömning skulle vara lämplig,
- b) se till att uppgifter som erhållits genom en sådan annan form av bedömning som avses i led a, uppgifter om beslutet om undantaget samt skälen för detta görs tillgängliga för den berörda allmänheten.

...”

6 Artikel 4 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, har följande lydelse:

”1. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall projekt som redovisas i bilaga I bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.

2. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall medlemsstaterna när det gäller projekt som redovisas i bilaga II bestämma genom

a) granskning från fall till fall,

eller

b) gränsvärden eller kriterier som fastställs av medlemsstaten,

om projektet skall bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa förfarandena i både a och b.

3. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2, skall de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att de ansvariga myndigheternas avgöranden enligt punkt 2 görs tillgängliga för allmänheten.”

7 I artikel 5 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, anges följande:

”1. När det gäller projekt vars miljöpåverkan enligt artikel 4 skall bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5–10, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att exploatören på lämpligt sätt lämnar de uppgifter som anges i bilaga IV, om

- a) medlemsstaterna anser att uppgifterna är relevanta för ett visst stadium av tillståndsprocessen och med hänsyn till vad som utmärker ett särskilt projekt eller en särskild typ av projekt och de miljöförhållanden som kan komma att påverkas,

- b) medlemsstaterna anser att exploatören skäligen kan avkrävas dessa uppgifter med hänsyn till bland annat befintliga kunskaper och bedömningsmetoder.

...

3. De uppgifter som exploatören skall tillhandahålla enligt punkt 1 skall åtminstone omfatta

- en beskrivning av projektet med uppgifter om lokalisering, utformning och omfattning,

- en beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, minska och om möjligt avhjälpa betydande skadliga verkningar,

- de data som krävs för att påvisa och bedöma den huvudsakliga inverkan på miljön som projektet kan antas medföra,

- en översiktlig redovisning av de huvudalternativ som exploatören övervägt och de viktigaste orsakerna till den valda lösningen med beaktande av miljöeffekterna,

- en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i de föregående strecksatserna.

...”

⁸ Artikel 6.2–6.6 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt artikel 3 punkt 4 i direktiv 2003/35, har följande lydelse:

”2. Allmänheten skall, genom offentliga meddelanden eller på annat lämpligt sätt, t.ex. med hjälp av elektroniska medier när sådana är tillgängliga, informeras om följande på ett tidigt stadium under de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2, och senast så snart som information rimligen kan ges:

- a) Ansökan om tillstånd.

- b) Uppgift om att projektet omfattas av en miljökonsekvensbedömning och, i förekommande fall, att artikel 7 är tillämplig.

- c) Uppgifter om vilka myndigheter som är behöriga att fatta beslut, från vilka relevant information kan erhållas, till vilka synpunkter eller frågor kan lämnas in samt om tidsfristerna för att överlämna synpunkter eller frågor.

- d) Vilka beslut som kan komma att fattas eller, i förekommande fall, utkastet till beslut.

- e) Uppgift om var den information som har samlats in i enlighet med artikel 5 finns tillgänglig.

- f) Uppgift om när och var samt på vilket sätt relevant information kommer att göras tillgänglig.

- g) Närmare bestämmelser om allmänhetens deltagande i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

3. Medlemsstaterna skall inom rimliga tidsramar se till att den berörda allmänheten får tillgång till följande:

- a) All information som har samlats in i enlighet med artikel 5.

- b) I enlighet med den nationella lagstiftningen, de viktigaste rapporter och utlåtanden som har lämnats till den eller de behöriga myndigheterna vid den tidpunkt då den berörda allmänheten skall informeras i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

- c) I enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation, annan information än den som avses i punkt 2 i den här artikeln, som är relevant för beslutet i enlighet med artikel 8 och som blir tillgänglig efter det att den berörda allmänheten har informerats i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

4. Den berörda allmänheten skall på ett tidigt stadium få reella möjligheter att delta i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2 och skall för detta ändamål ha rätt att yttra sig när alla alternativ står öppna till den eller de behöriga myndigheterna innan beslut fattas om ansökan om tillstånd.

5. Närmare bestämmelser om information till allmänheten (till exempel genom affischering inom ett visst område eller offentliggörande i lokalpressen) och samråd med den berörda allmänheten (till exempel skriftligen eller genom offentlig utfrågning) skall fastställas av medlemsstaterna.

6. För de olika etapperna skall det fastställas rimliga tidsramar som ger tillräckligt med tid för att informera allmänheten och för den berörda allmänheten att förbereda sig och på ett effektivt sätt delta i beslutsprocessen på miljöområdet, i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.”

- 9 I artikel 7 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt artikel 3 punkt 5 i direktiv 2003/35, föreskrivs följande:

”1. När en medlemsstat uppmärksammar att ett projekt kan antas medföra en betydande inverkan på miljön i en annan medlemsstat eller om en medlemsstat som kan komma att utsättas i betydande grad begär det, skall den medlemsstat inom vilken projektet är avsett att utföras till den utsatta medlemsstaten så snart som möjligt och senast när den informerar den egna allmänheten översända bland annat

- a) en beskrivning av projektet, tillsammans med alla tillgängliga uppgifter om dess möjliga gränsöverskridande konsekvenser,

- b) uppgifter om vilket slags beslut som kan komma att fattas,

och ge den andra medlemsstaten rimlig tid att ange om den vill delta i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2, och den kan därvid bifoga de uppgifter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

2. Om en medlemsstat som mottar information i enlighet med punkt 1 anger att den avser att delta i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2, skall den medlemsstat på vars territorium projektet är avsett att genomföras, om den inte redan har gjort det, till den utsatta medlemsstaten översända de uppgifter som skall lämnas i enlighet med artikel 6.2 eller göras tillgängliga i enlighet med artikel 6.3 a och b.

...

5. Närmare bestämmelser om genomförandet av denna artikel får fastställas av de berörda medlemsstaterna, och dessa bestämmelser skall göra det möjligt för den berörda allmänheten på den påverkade medlemsstatens territorium att delta på ett effektivt sätt i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2 för projektet.”

10 I artikel 9 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt artikel 3 punkt 6 i direktiv 2003/35, anges följande:

”1. När ett beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan har fattats, skall den eller de ansvariga myndigheterna informera allmänheten enligt gällande förfaranden och låta allmänheten få tillgång till följande:

— Information om innehållet i beslutet och varje villkor som är knutet till detta.

- Information om de huvudsakliga skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, och även om förfarandet för allmänhetens deltagande, efter det att denna granskat den berörda allmänhetens kommentarer och synpunkter.

- En eventuell beskrivning av de huvudsakliga åtgärderna för att undvika, minska och om möjligt motverka de allvarligaste negativa effekterna.

2. Den eller de behöriga myndigheterna skall informera alla medlemsstater med vilka samråd har hållits i enlighet med artikel 7 genom att till dem vidarebefordra den information som avses i punkt 1 i den här artikeln.

De medlemsstater med vilka samråd har hållits skall se till att denna information görs tillgänglig på lämpligt sätt för den berörda allmänheten på det egna territoriet.”

- ¹¹ Artikel 10a i direktiv 85/337, vilken har infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, har följande lydelse:

”Medlemsstaterna skall inom ramen för den relevanta nationella lagstiftningen se till att de medlemmar av den berörda allmänheten

- a) som har ett tillräckligt intresse, eller

- b) som hävdar att en rättighet kränks, när detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning,

har rätt att få den materiella eller formella giltigheten av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av bestämmelserna om allmänhetens deltagande i detta direktiv prövad i domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag.

Medlemsstaterna skall fastställa i vilket skede beslut, handlingar eller underlåtenhet kan prövas.

Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet skall fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. För detta ändamål skall det intresse som en icke-statlig organisation som uppfyller kraven i artikel 1.2 har, anses tillräckligt i den mening som avses i led a i den här artikeln. Sådana organisationer skall också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i led b i den här artikeln.

Bestämmelserna i denna artikel skall inte utesluta möjligheten av ett preliminärt prövningsförfarande inför en förvaltningsmyndighet och skall inte påverka kravet att de administrativa prövningsförfarandena skall vara uttömda innan rättsliga prövningsförfaranden får användas, om detta krav finns enligt den nationella lagstiftningen.

Sådana förfaranden skall vara rättvisa, snabba och inte oöverkomligt kostsamma.

För att främja den faktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel skall medlemsstaterna se till att praktisk information om rätten till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning görs tillgänglig för allmänheten.”

- 12 I bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, uppräknas de projekt som avses i artikel 4.2 i samma direktiv i ändrad lydelse. I punkt 10 e i denna bilaga omnämns, under rubriken Infrastrukturprojekt, byggande av vägar, hamnar och hamnanläggningar, inklusive fiskehamnar (projekt som inte omfattas av bilaga I).

Direktiv 96/61/EG

- 13 I enlighet med artikel 2 punkterna 13 och 14 i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26), i dess lydelse enligt artikel 4 punkt 1 i direktiv 2003/35, avses med

”13) allmänheten: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa.

14) den berörda allmänheten: den allmänhet som berörs eller kan antas bli berörd av, eller som har ett intresse av, beslutsprocesser om utfärdande eller uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor. Icke-statliga miljöskyddsorganisationer som uppfyller kraven i nationell lagstiftning skall enligt denna definition anses ha ett sådant intresse.”

¹⁴ Artikel 15.1 och 15.5 i direktiv 96/61, i dess lydelse enligt artikel 4 punkt 3 i direktiv 2003/35, har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna skall se till att den berörda allmänheten på ett tidigt stadium ges tillfälle att på ett effektivt sätt delta i förfaranden för

- meddelande av tillstånd för nya anläggningar,

- meddelande av tillstånd för en väsentlig förändring av verksamheten vid en anläggning,

- uppdatering av ett tillstånd för en anläggning eller av villkoren för en anläggnings tillstånd i enlighet med artikel 13.2 första strecksatsen.

Det förfarande som anges i bilaga V skall tillämpas för sådant deltagande.

...

5. Efter det att ett beslut har fattats skall den behöriga myndigheten i vederbörlig ordning informera allmänheten och göra följande information tillgänglig för allmänheten:

- a) Beslutets innehåll, inbegripet en kopia av tillståndet och eventuella villkor och senare uppdateringar.

- b) De skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, och även ... förfarandet för allmänhetens deltagande, efter det att den granskat allmänhetens kommentarer och synpunkter.”

15 I artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i direktiv 2003/35, föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall inom ramen för den relevanta nationella lagstiftningen se till att de medlemmar av den berörda allmänheten

- a) som har ett tillräckligt intresse, eller

- b) som hävdar att en rättighet kränks, när detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning,

har rätt att få den materiella eller formella giltigheten av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av bestämmelserna om allmänhetens deltagande i detta direktiv prövad i domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag.

Medlemsstaterna skall fastställa i vilket skede beslut, handlingar eller underlåtenhet kan prövas.

Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet skall fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. För detta ändamål skall det intresse som en icke-statlig organisation som uppfyller kraven i artikel [2 punkt 14] har, anses tillräckligt i den mening som avses i led a i den här artikeln. Sådana organisationer skall också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i led b i den här artikeln.

Bestämmelserna i denna artikel skall inte utesluta möjligheten av ett preliminärt prövningsförfarande inför en förvaltningsmyndighet och skall inte påverka kravet att de administrativa prövningsförfarandena skall vara uttömda innan rättsliga prövningsförfaranden får användas, om detta krav finns enligt den nationella lagstiftningen.

Sådana förfaranden skall vara rättvisa, snabba och inte oöverkomligt kostsamma.

För att främja den faktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel skall medlemsstaterna se till att praktisk information om rätten till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning görs tillgänglig för allmänheten.”

Den nationella lagstiftningen

¹⁶ Enligt section 176 i plan- och bygglagen från år 2000 (Public Act n° 30/2000, Planning and Development Act, 2000), i dess lydelse enligt plan- och bygglagen (strategisk

infrastruktur) från år 2006 (Public Act n° 27/2006, Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act, 2006, Order 2006, S. I. n° 525/2006) (nedan kallad PDA), jämförd med bilaga 5 i plan- och byggförordningarna från år 2001 (Planning and Development Regulations 2001, S. I. n° 600/2001), måste en rapport om miljöpåverkan och en miljökonsekvensbedömning upprättas vad avser vissa projekt, när vissa tröskelvärden passeras. Privata vägbyggen ingår emellertid inte bland dessa projekt.

- 17 Talan kan på detta område väckas genom "judicial review", som regleras i Order 84 i reglerna för högre domstolar (Rules of the Superior Courts). Dessa domstolar är behöriga att under vissa förutsättningar överpröva avgöranden från lägre domstolar och förvaltningsorgan.
- 18 I judicial review-förfarandet kan både grunder som rör offentlig rätt och privaträtt åberopas. Traditionellt rör prövningen avseende offentlig rätt frågan huruvida maktmissbruk har förekommit och hur nämnda domstolar och organ har utövat sina befogenheter.
- 19 Judicial review-förfarandet sker i två steg. Först ansöks om tillstånd att väcka sådan talan vid den högre domstolen. Till ansökan bifogas en motivering där det anges vilken ersättning som begärs och en förklaring till vilka omständigheter som åberopas. Om tillstånd beviljas, kan sökanden väcka talan.
- 20 Det finns ett särskilt förfarande som tillämpas vad avser ansökningar om judicial review som rör myndigheters beslut i plan- och byggärenden. Detta regleras i section 50 och 50A i PDA.

21 Section 50A(3) i PDA har följande lydelse:

”Domstolen ska inte bevilja tillstånd enligt section 50 såvida inte

a) det finns skäligen anledning att anta att det berörda beslutet eller åtgärden är ogiltig eller ska ogiltigförklaras, och

b) [att]

i) sökanden har ett väsentligt intresse i saken som är föremål för ansökan, eller

ii) sökanden, när det berörda beslutet eller åtgärden avser ett projekt som i section 176, eller i bestämmelser som har antagits enligt section 176 och som var tillämpliga vid den relevanta tidpunkten, har klassificerats som ett projekt som kan ha betydande inverkan på miljön,

(I) är en myndighet eller ett organ (med undantag för statliga myndigheter, offentliga organ eller regeringsorgan), vars syften är att främja miljöskyddet,

(II) under en period av 12 månader innan ansökan inlämnades, har eftersträvat dessa syften, och

(III) uppfyller de (eventuella) krav som en myndighet eller ett organ måste uppfylla enligt section 37(4)(d)(iii) vid en ansökan om ändring enligt section 37(4)(c). (I detta syfte ska vid tillämpningen av denna bestämmelse de krav som föreskrivs i section (37)(4)(e)(iv) tillämpas som om hänvisningen i denna till det sakområde till vilket det beslut som är föremål för ansökan om ändring hör vore en hänvisning till det sakområde till vilket det beslut eller den åtgärd som är föremål för en ansökan om tillstånd i den mening som avses i section 50 hör.)”

22 I section 50A(4) i PDA fastställs att ovannämnda väsentliga intresse inte är begränsat till fastigheter eller ekonomiska intressen.

23 Enligt section 50A(10) och (11)(b) i PDA ska domstolarna genomföra ovannämnda förfaranden så snabbt som god rättskipning tillåter. Enligt section 50A(12) i PDA kan ytterligare bestämmelser för att påskynda förfarandet antas.

Förfarandet vid den nationella domstolen

24 Kommissionen har i förevarande talan samlat sina anmärkningar från de två administrativa förfarandena.

- 25 Kommissionen tog år 2001 emot ett klagomål mot Irland, som rörde ett privat vägbygges inverkan på miljön i kustområdet i Commogue Marsh, Kinsale, i grevskapet Cork. Den 18 oktober 2002 sände kommissionen en formell underrättelse till Irland, där kommissionen anmärkte att inget tillstånd verkade ha meddelats för projektet i fråga och att ingen prövning av projektets inverkan på miljön hade genomförts innan projektet inleddes, trots att det är fråga om ett känsligt område. Detta strider mot kraven i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11.
- 26 Irland besvarade den 5 mars 2003 den formella underrättelsen och angav att projektet i fråga ingick i ett större bygge som hade meddelats tillstånd.
- 27 Kommissionen var inte nöjt med detta svar och skickade därför den 11 juli 2003 ett motiverat yttrande till Irland med uppmaning att inom två månader från delgivningen av yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11.
- 28 Irland begärde genom skrivelse av den 9 september 2003 två månaders förlängning av tidsfristen för att besvara det motiverade yttrandet, vilket Irland gjorde genom skrivelse av den 10 november 2003.
- 29 Kommissionen sände dessutom den 28 juli 2005 en formell underrättelse till Irland angående införlivandet av direktiv 2003/35. Irland uppmanades att inkomma med yttrande senast två månader från delgivningen.
- 30 Irland svarade genom skrivelse av den 7 september 2005, i vilken Irland medgav att man endast delvis hade införlivat direktiv 2003/35.

- 31 Kommissionen sände den 19 december 2005 ett motiverat yttrande till Irland med uppmaning att inom två månader från delgivningen av yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa nämnda direktiv.
- 32 Irland preciserade i skrivelse av den 14 februari 2006 att införlivandebestämmelser höll på att utarbetas.
- 33 Kommissionen sände den 18 oktober 2006 ett kompletterande motiverat yttrande till Irland med uppmaning att vidta nödvändiga åtgärder enligt yttrandet inom två månader från delgivningen. Irland svarade den 27 februari 2007, efter det att kommissionens tidsfrist hade gått ut.
- 34 Kommissionen var inte nöjd med Irlands svar i de båda administrativa förfarandena, varför den väckte förevarande talan med stöd av artikel 226 andra stycket EG.

Talan

- 35 Kommissionens talan grundar sig på två anmärkningar.

Den första anmärkningen

Parternas argument

- 36 Kommissionen anser att ett privat vägbygge utgör ett infrastrukturprojekt som omfattas av punkt 10 e i bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, och att de irländska myndigheterna således i enlighet med artikel 2 i samma direktiv i ändrad lydelse är skyldiga att innan ett sådant projekt beviljas tillstånd göra en bedömning av projektets miljöpåverkan om det kan antas att projektet kan få betydande inverkan på miljön.
- 37 Enligt den irländska lagstiftningen behöver miljökonsekvensbedömning endast genomföras vad avser offentliga vägbyggnadsprojekt med offentliga myndigheter som huvudmän, vilket strider mot gemenskapsrättens krav.
- 38 Irland förnekar inte att privata vägbyggnadsprojekt omfattas av punkt 10 e i bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, men gör gällande att dessa nästan alltid ingår som en del i andra projekt, vilka å sin sida omfattas av kravet på miljökonsekvensbedömning med tillämpning av section 176 i PDA jämförd med bilaga 5 till plan- och byggförordningarna från år 2001 när de riskerar att medföra betydande miljöpåverkan.
- 39 Denna medlemsstat har vidare medgett att det i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, inte görs åtskillnad mellan privata respektive offentliga projekt avseende vägbygge och förklarar att det har för avsikt att ändra sin lagstiftning så att projekt avseende vägbygge blir en helt egen kategori, vilken omfattas av kravet på miljökonsekvensbedömning om vägprojektet kan antas medföra en betydande miljöpåverkan.

Domstolens bedömning

- 40 Enligt artikel 4.2 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, ska medlemsstaterna, vad avser projekt som omfattas av de klasser som uppräknas i bilaga II till samma direktiv, genom granskning från fall till fall eller med hjälp av gränsvärden eller kriterier avgöra om dessa projekt ska bli föremål för en miljökonsekvensbeskrivning i enlighet med artiklarna 5–10 i direktivet. Enligt samma bestämmelse kan medlemsstaterna även besluta att tillämpa dessa två förfaranden.
- 41 Medlemsstaterna har således lämnats ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att specificera vilka typer av projekt som måste föregås av en bedömning eller fastställa kriterier och/eller gränsvärden. Detta utrymme begränsas dock av skyldigheten enligt artikel 2.1 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, att genomföra en bedömning av projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan, bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering (se dom av den 24 oktober 1996 i mål C-72/95, Kraaijeveld m.fl., REG 1996, s. I-5403, punkt 50, av den 28 februari 2008 i mål C-2/07, Abraham m.fl., REG 2008, s. I-1197, punkt 37, och av den 30 april 2009 i mål C-75/08, Mellor, REG 2009, s. I-3799, punkt 50).
- 42 Domstolen har i detta sammanhang redan fastställt att en medlemsstat som fastställer sådana kriterier eller gränsvärden att samtliga projekt i praktiken på förhand är undantagna från kravet på miljökonsekvensbeskrivning överskrider sitt utrymme för eget skön enligt artiklarna 2.1 och 4.2 i direktivet, om inte samtliga de projekt som har undantagits, på grundval av en helhetsbedömning, kan anses vara sådana att de inte kan antas medföra betydande inverkan på miljön (se domen i det ovannämnda målet Kraaijeveld m.fl., punkt 53, och dom av den 16 september 1999 i mål C-435/97, WWF m.fl., REG 1999, s. I-5613, punkt 38).
- 43 Enligt punkt 10 e i bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, ingår ”vägbyggen” bland de projekt som avses i artikel 4.2 i samma direktiv.

- 44 Den lagstiftning som ska bedömas är den irländska lagstiftning som var tillämplig när tidsfristen i det motiverade yttrandet gick ut. Nämnada lagstiftning innehåller endast ett krav på att privata projekt avseende vägbyggen ska föregås av en miljökonsekvensbedömning i de fall som projekten i fråga ingår som en del i andra projekt som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, och som av denna anledning ska vara föremål för sådan bedömning. Lagstiftningen innebär att om ett privat projekt avseende vägbygge genomförs som ett isolerat projekt, så behöver det inte föregås av en miljökonsekvensbedömning, trots att det är fråga om ett projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan.
- 45 Det ska vidare anmärkas att det kriterium som rör huruvida det är fråga om en privat eller allmän väg saknar betydelse för frågan huruvida punkt 10 e i bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, är tillämplig.
- 46 Talan är således välgrundad vad avser den första anmärkningen.

Den andra anmärkningen

- 47 Kommissionen har dragit tillbaka sina anmärkningar rörande artikel 4 punkterna 1, 5 och 6 i direktiv 2003/35. Av kommissionens senare skrivelser framgår att denna numera hävdar att Irlands införlivande är ofullständigt vad avser artikel 3 punkterna 1 och 3–7 och artikel 4 punkterna 2–4 i nämnda direktiv, vilket innebär att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 6 i samma direktiv.
- 48 Kommissionen anser vidare att Irland har åsidosatt artikel 6 i direktivet, eftersom Irland i vilket fall som helst inte har underrättat kommissionen om vilka bestämmelser som ska anses vara ett införlivande av ovannämnda artiklar.

- 49 Kommissionens andra anmärkning består av ett antal delanmärkningar. Sammantaget går den, vilket kommissionen har bekräftat vid förhandlingen, ut på att vissa bestämmelser i direktiv 2003/35 inte har införlivats. Kommissionen har däremot inte kritiserat det sätt på vilket införlivandet har skett, varför denna fråga inte kan prövas i förevarande mål.
- 50 Det ska vidare anmärkas att de bestämmelser i PDA som är aktuella i förevarande mål har tillkommit genom den lagändring som skedde år 2006 (se punkt 16 ovan). Såsom generaladvokaten har anmärkt i punkt 53 i sitt förslag till avgörande trädde lagändringarna i kraft den 17 oktober 2006, det vill säga innan tidsfristen enligt det kompletterande motiverade yttrandet gick ut.

Kravet på införlivande av bestämmelserna i artikel 3 punkt 1 i direktiv 2003/35

— Parternas argument

- 51 Vad avser artikel 3 punkt 1 i direktiv 2003/35 har kommissionen gjort gällande att de irländska myndigheterna måste anta bestämmelser som innebär att begreppen "allmänheten" och "den berörda allmänheten" inte definieras mer inskränkt i den irländska lagstiftningen än i direktiv 2003/35. Kommissionen har särskilt understrukt att icke-statliga miljöskyddsorganisationers rättigheter inte ges tillräckligt skydd i enlighet med rättspraxis, trots att dessa i direktivet i vissa avseenden jämsställs med den berörda allmänheten och därvid ges vissa rättigheter.
- 52 Irland har i sitt svar hänvisat till den allmängiltiga skyldigheten att tolka nationell rätt i enlighet med gemenskapsrättens bestämmelser, vilken är av särskild vikt för gemenskapens domstolar. Denna skyldighet innebär att det inte är nödvändigt att

införa bestämmelser i lag där begreppen ”allmänheten” och ”den berörda allmänheten” definieras, för att dessa definitioner ska få full verkan. Irland har tillagt att de nytillkomna rättigheterna redan har garanterats för allmänheten i sin helhet, varför det saknas anledning att särskilt definiera begreppet ”den berörda allmänheten”.

- 53 Irland har även gjort gällande att icke-statliga miljöorganisationer med tillämpning av section 50A(3)(b)(ii) i PDA undantas från kravet att styrka att de har ett väsentligt intresse.

— Domstolens bedömning

- 54 Det ska erinras om att enligt fast rättspraxis kräver införlivandet med nationell rätt av ett direktiv inte nödvändigtvis att dess bestämmelser återges formellt och ordagrant i en uttrycklig och specifik lagregel. Det kan, beroende på direktivets innehåll, vara tillräckligt att det finns en allmän rättslig ram om det därigenom på ett effektivt sätt säkerställs att direktivet tillämpas fullt ut på ett tillräckligt klart och precist sätt (se bland annat dom av den 16 november 2000 i mål C-214/98, kommissionen mot Grekland, REG 2000, s. I-9601, punkt 49, av den 7 december 2000 i mål C-38/99, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-10941, punkt 53, och av den 30 november 2006 i mål C-32/05, kommissionen mot Luxemburg, REG 2006, s. I-11323, punkt 34).

- 55 Av fast rättspraxis framgår även att bestämmelser i ett direktiv ska genomföras med obestriddigt bindande verkan samt på ett sådant tillräckligt tydligt, precist och klart sätt att kravet på rättssäkerhet uppfylls. Om direktivet syftar till att skapa rättigheter för enskilda innebär detta krav att de personer som berörs ska ges möjlighet att få full kännedom om sina rättigheter (se bland annat dom av den 13 mars 1997 i mål C-197/96, kommissionen mot Frankrike, REG 1997, s. I-1489, punkt 15, och av den 4 december 1997 i mål C-207/96, kommissionen mot Italien, REG 1997, s. I-6869, punkt 26, samt domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Luxemburg, punkt 34).

- 56 Syftet med artikel 3 punkt 1 i direktiv 2003/35 är att lägga till nya definitioner utöver dem som redan fanns i artikel 1.2 i direktiv 85/337 och särskilt att förklara vad som enligt sistnämnda direktiv ska förstås med begreppet "den berörda allmänheten" samtidigt som direktiv 2003/35 tillerkänner denna allmänhet nya rättigheter. Omständigheten att dessa definitioner inte uttryckligen återges i den irländska lagstiftningen innebär således inte att Irland inte har uppfyllt sin skyldighet att införliva bestämmelserna i fråga.
- 57 Den nya definitionen av begreppet "den berörda allmänheten" i direktiv 2003/35 kan nämligen, såsom generaladvokaten har anmärkt i punkterna 36 och 37 i sitt förslag till avgörande, endast analyseras med utgångspunkt från samtliga rättigheter som "den berörda allmänheten" tillerkänns i direktivet vad avser två aspekter som det inte går att sära på.
- 58 Kommissionen har i detta sammanhang inte styrkt på vilket sätt den berörda allmänheten – vilken ska förstås som den allmänhet som berörs eller kan antas bli berörd av, eller som har ett intresse av, beslutsprocesser på miljöområdet – inte tillförsäkras de rättigheter som följer av de ändringar som införts genom direktiv 2003/35.
- 59 Det ska vidare anmärkas att kommissionens argument rörande rättspraxis avseende icke-statliga miljöorganisationers roll som en del av "den berörda allmänheten" i huvudsak rör eventuella underlåtelser när det gäller att säkerställa de rättigheter som dessa organisationer kan göra gällande, särskilt vad avser talerätt. Dessa argument ligger således utanför anmärkningen om bristande införlivande, som är den enda som domstolen ska pröva.
- 60 Av detta följer att talan inte kan bifallas med stöd av den andra anmärkningen, i den del som denna rör kravet på införlivande av bestämmelserna i artikel 3 punkt 1 i direktiv 2003/35.

Kravet på införlivande av artikel 3 punkterna 3–6 och artikel 4 punkterna 2 och 3 i direktiv 2003/35

— Parternas argument

- 61 Enligt kommissionen har artikel 3 punkterna 3–6 och artikel 4 punkterna 2 och 3 i direktiv 2003/35 inte införlivats fullständigt.
- 62 Vad avser dessa bestämmelser har Irland gjort gällande att de har införlivats vad avser bygglov. Irland har samtidigt medgett att när tidsfristen i det kompletterande motiverade yttrandet gick ut hade inte nödvändiga bestämmelser antagits för att införliva direktivet vad avser övriga tillståndsförfaranden.
- 63 Vad avser bestämmelserna i artikel 4 punkterna 2 och 3 i nämnda direktiv har Irland medgett att man när tidsfristen i nämnda motiverade yttrande gick ut fortfarande inte hade antagit och meddelat vissa bestämmelser som måste antas för att Irland ska kunna anses fullständigt ha införlivat dessa bestämmelser.

— Domstolens bedömning

- 64 Det ska erinras om att enligt fast rättspraxis ska förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet (se bland annat dom av den 4 juli 2002 i mål C-173/01, kommissionen mot Grekland, REG 2002, s. I-6129, punkt 7, och av den 10 april 2003 i mål C-114/02, kommissionen mot Frankrike, REG 2003, s. I-3783, punkt 9).

65 Det är utrett att Irland när tidsfristen i det kompletterande motiverade yttrandet gick ut inte hade antagit de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att fullständigt införliva artikel 3 punkterna 3–6 och artikel 4 punkterna 2 och 3 i direktiv 2003/35. De ändringar som har skett sedan talan om fördragsbrott väcktes kan enligt fast rättspraxis inte beaktas av domstolen (se bland annat dom av den 6 mars 2003 i mål C-211/02, kommissionen mot Luxemburg, REG 2003, s. I-2429, punkt 6).

66 Den andra anmärkningen är således välgrundad vad avser bristande införlivande av artikel 3 punkterna 3–6 och artikel 4 punkterna 2 och 3 i direktiv 2003/35.

Kravet på införlivande av artikel 3 punkt 7 och artikel 4 punkt 4 i direktiv 2003/35

— Parternas argument

67 Kommissionen har hävdad att Irland inte har införlivat de krav som följer av artikel 3 punkt 7 och artikel 4 punkt 4 i direktiv 2003/35. Genom dessa bestämmelser har artikel 10a infogats i direktiv 85/337 och artikel 15a infogats i direktiv 96/61. Kommissionen har anfört fem argument till stöd för denna del av den andra anmärkningen.

68 Det första argumentet rör begreppet tillräckligt intresse enligt artikel 3 punkt 7 och artikel 4 punkt 4 i direktiv 2003/35. Kommissionen har i detta sammanhang hävdad att kriteriet avseende ”väsentligt intresse”, som ska tillämpas i det särskilda förfarande som tillämpas vad avser ansökningar om judicial review som rör myndigheters beslut i plan- och byggärenden enligt section 50 i PDA, inte motsvarar begreppet ”tillräckligt intresse” i nämnda direktiv.

- 69 Omständigheten att Irland infört ett kriterium som är mer restriktivt än det som har använts i artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, ska enligt kommissionen jämföras med att kraven i direktiv 2003/35 inte har införlivats.
- 70 Kommissionen har slutligen anmärkt att High Courts (Irland) två domar av den 14 juli respektive den 8 december 2006 i målet Friends of the Curragh Environment Ltd visar att gällande förfaranden för domstolsprövning i Irland inte kan anses innebära ett införlivande av direktiv 2003/35, eftersom High Court, vad avser frågan om ”väsentligt intresse”, i den senare domen har angett att detta direktiv inte har införlivats med irländsk rätt.
- 71 Irland har hävdats att High Courts ovannämnda domar saknar relevans, eftersom de främst rör frågan huruvida direktiv 2003/35 har direkt effekt.
- 72 Irland har tillagt att det tvärtom i High Courts dom av den 26 april 2007 i målet Sweetman har fastställts att ovannämnda bestämmelser i nämnda direktiv har verkställts genom domstolsförfarande som kompletterats med särskilda processregler i vissa lagsamlingar. Section 50 i PDA hör till dessa processregler. Domstolen ansåg att kriteriet väsentligt intresse är flexibelt och att det inte strider mot artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35.
- 73 Kommissionen har i det andra argumentet hävdats att artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, inte har införlivats med irländsk rätt. Detta eftersom kravet att en sökande ska kunna få den materiella giltigheten av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av bestämmelserna om allmänhetens deltagande prövad inte har införlivats, vilket strider mot första stycket i respektive artikel.

- 74 Irland har härvid gjort gällande att nämnda artiklar inte kräver att det föreskrivs en uttömmande materiell prövning av ett beslut, utan endast att det ska vara möjligt att få till stånd en materiell prövning av huruvida ett beslut är lagenligt. Den sistnämnda formen av prövning finns i irländsk rätt.
- 75 Irland har även hävdad att kraven i artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, helt och hållet har införlivats med irländsk rätt genom möjligheten till judicial review vid irländska domstolar. Syftet med judicial review-förfarandet är att göra det möjligt att få till stånd en prövning av domstolars och förvaltningsorgans beslut och åtgärder, så att det kan säkerställas att de uppfyller sina uppgifter på ett korrekt och lagenligt sätt.
- 76 Enligt denna medlemsstat är en särskild form av judicial review-förfarande tillämpligt vad avser talan som riktas mot de myndigheter som ansvarar för planärenden. Detta regleras i section 50 och 50A i PDA.
- 77 Kommissionen har i sitt tredje argument förklarat att Irland inte har vidtagit någon åtgärd för att införliva kraven på förfarandenas snabbhet i artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, med nationell rätt.
- 78 Kommissionen har i sitt fjärde argument hävdad att kravet att nämnda förfaranden inte får vara oöverkomligt kostsamma inte har införlivats. Kommissionen har gjort gällande att det inte finns någon gräns för hur höga rättegångskostnader en klagande kan förpliktas att betala om denne inte vinner framgång, eftersom det inte finns någon bestämmelse där det talas om att förfaranden inte får vara oöverkomligt kostsamma.

79 Enligt Irland är tillgängliga förfaranden korrekta och rättvisa och de är inte heller oöverkomligt kostsamma. Förfarandena gör det dessutom möjligt att få till stånd en snabb prövning av de beslut som avses i direktiv 85/337 och 96/61, i deras lydelse enligt direktiv 2003/35.

80 Kommissionen har slutligen i sitt femte argument hävdat att Irland inte har genomfört bestämmelsen rörande allmänheten enligt artikel 10a sjätte stycket i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a sjätte stycket i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv. I nämnda bestämmelser förpliktas medlemsstaterna att se till att praktisk information om rätten till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning görs tillgänglig för allmänheten.

81 Irland anser att man har uppfyllt denna skyldighet, eftersom Order 84 i reglerna för högre domstolar, som nämns i punkt 17 ovan, är en lagbestämmelse och eftersom det finns en webbplats för de irländska domstolarna där de olika domstolarnas behörighet beskrivs och där det går att få tillgång till High Courts domar.

— Domstolens bedömning

82 Vad gäller det första argumentet rörande intresse i saken framgår det av artikel 10a första stycket a och b i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 direktiv 2003/35, och artikel 15a första stycket a och b i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, att medlemsstaterna, inom ramen för den relevanta nationella lagstiftningen, ska se till att de medlemmar av den berörda allmänheten som har ett tillräckligt intresse eller hävdar att en rättighet kränks när detta utgör en förutsättning enligt nationell rätt har möjlighet att väcka talan enligt de villkor som anges i dessa bestämmelser. Medlemsstaterna ska samtidigt fastställa vad som utgör ett sådant tillräckligt intresse eller en kränkning av en rättighet i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning.

- 83 Det är utrett att Irland, genom att ge enskilda som är medlemmar av "den berörda allmänheten" och som kan göra gällande att de har ett intresse som uppfyller villkoren i section 50A(3) i PDA möjlighet att väcka talan mot vissa planbeslut, har antagit bestämmelser som innebär att rätten till tillgång till rättslig prövning på detta specifika område är direkt beroende av att de klagande har ett intresse i saken, såsom generaladvokaten har anmärkt i punkt 57 i sitt förslag till avgörande.
- 84 Eftersom kommissionen, såsom anmärkts i punkt 49 ovan, endast har vänt sig mot att vissa bestämmelser inte har införlivats och uttryckligen har angett att den inte gör gällande att direktivet har införlivats på ett felaktigt eller ofullständigt sätt, saknas anledning att kontrollera huruvida kriteriet väsentligt intresse, såsom detta tillämpas och tolkas av de irländska domstolarna, överensstämmer med kriteriet tillräckligt intresse i direktiv 2003/35, detta eftersom en sådan kontroll skulle innebära att man prövar vad införlivandet är av för kvalitet, särskilt med avseende på vilken behörighet direktivet ger medlemsstaterna att definiera begreppet tillräckligt intresse med utgångspunkt från dess syfte.
- 85 Dessutom har High Courts dom i målet Friends of the Curragh Environment Ltd, vilken kommissionen har hänvisat till, meddelats enligt den lagstiftning som gällde före de ändringar som skedde genom PDA från år 2006, och den utgör, enligt kommissionens påstående, i vilket fall som helst inte en tillräcklig grund för att bristande införlivande ska kunna styrkas.
- 86 Talan kan således inte bifallas med stöd av det första argumentet.
- 87 Vad avser det andra argumentet är det utrett att det i irländsk rätt, förutom det särskilda förfarande som ska tillämpas i enlighet med section 50 och 50A i PDA, finns ett judicial review-förfarande, vilket regleras i Order 84 i reglerna för högre domstolar. Dessa former av talan gör det möjligt att begära att beslut eller åtgärder ska ogiltigförklaras vid prövningen av domstolars och förvaltningsorgans beslut och åtgärder, och de har till syfte att säkerställa att domstolarna och förvaltningsorganen uppfyller sina uppgifter på ett lagenligt sätt.

- 88 Dessa former av talan som anförs vid en domstol kan användas avseende ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av bestämmelserna i direktiven 85/337 och 96/61, i deras lydelse enligt direktiv 2003/35, avseende allmänhetens deltagande, bland annat i planfrågor, och kan således anses utgöra ett införlivande av artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, vad avser kravet att en klagande ska ha rätt att få den materiella eller formella giltigheten av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet prövad.
- 89 Eftersom domstolen inte har att ta ställning till en anmärkning som rör felaktigt införlivande av nämnda bestämmelser, kan den inte ta ställning till kommissionens argument rörande hur omfattande prövning som kan ske i ett judicial review-förfarandet, såsom denna prövning framför allt framgår av High Courts rättspraxis.
- 90 Talan kan således inte bifallas med stöd av det andra argumentet.
- 91 Det tredje argumentet rör bristande införlivande av artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, vad avser kravet på snabbt förfarande. Av section 50A(10) och (11)(b) i PDA framgår att domstolarna ska genomföra där nämnda förfaranden så snabbt som god rättskipning tillåter. Detta argument ger således inte stöd för kommissionens påståenden, som refererats i punkt 49 ovan.
- 92 Vad avser det fjärde argumentet, som rör rättegångskostnader, framgår det av artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, att de förfaranden som har införts genom dessa bestämmelser inte får vara oöverkomligt kostsamma. De enda kostnader som avses är de som uppstår genom deltagande i sådana förfaranden. En sådan föreskrift skulle inte utgöra hinder mot att

domstolarna förpliktade en part att ersätta rättegångskostnaderna, förutsatt att beloppet låg i linje med detta krav.

93 Det är utrett att irländska domstolar kan underlåta att förplikta den tappande parten att ersätta rättegångskostnaderna, och till och med ålägga den part som har vunnit målet att ersätta den tappande partens rättegångskostnader. Detta är dock fråga om domstolspraxis.

94 En sådan praxis är till sin art osäker och den kan, med hänsyn till de krav som uppställts i domstolens fasta rättspraxis, som det hänvisas till i punkterna 54 och 55 ovan, inte anses innebära att skyldigheterna enligt artikel 10a i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, har genomförts på ett giltigt sätt.

95 Det fjärde argumentet är således välgrundat.

96 Vad avser det femte argumentet ska det erinras om att en av de grundläggande principerna i direktiv 2003/35 är att främja tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor i enlighet med Århuskonventionen.

97 I detta sammanhang ska skyldigheten att se till att praktisk information om rätten till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning görs tillgänglig för allmänheten enligt artikel 10a sjätte stycket i direktiv 85/337, som infogats genom artikel 3 punkt 7 i direktiv 2003/35, och artikel 15a sjätte stycket i direktiv 96/61, som infogats genom artikel 4 punkt 4 i samma direktiv, förstås som en skyldighet för medlemsstaterna att se till att ett specificerat resultat uppnås.

- 98 Eftersom det inte finns någon specifik bestämmelse i lag eller förordning som rör information om allmänhetens rättigheter, kan åtgärderna att publicera eller elektroniskt tillhandahålla regler om rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning och att göra det möjligt att ta del av domstolars avgöranden inte anses som ett tillräckligt klart och precist sätt att ge den berörda allmänheten möjlighet att få kännedom om sina rättigheter vad avser tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.
- 99 Det femte argumentet är således välgrundat.
- 100 Av det ovanstående följer att den andra anmärkningen, i den del som rör kravet på införlivande av artikel 3 punkt 7 och artikel 4 punkt 4 i direktiv 2003/35, är välgrundad vad avser det fjärde och det femte argumentet.

Fråga huruvida artikel 6 första stycket i direktiv 2003/35 har följts vad avser skyldigheten att underrätta kommissionen

— Parternas argument

- 101 Kommissionen har gjort gällande att Irland inte har gett tillräcklig information vad gäller Irlands införlivande av de bestämmelser i direktiv 2003/35 varigenom artikel 10a i direktiv 85/337 och artikel 15a i direktiv 96/61 har infogats i respektive direktiv.
- 102 Kommissionen har härvid anfört att Irland inte har underrättat kommissionen om rättspraxis som ger den berörda allmänheten rätt till rättslig prövning eller om precisa

bestämmelser i lag som visar att de rättigheter och skyldigheter som följer av ovannämnda bestämmelser har införts, särskilt vad avser kravet på korrekta, rättvisa, snabba och inte oöverkomligt kostsamma domstolsförfaranden.

- 103 Kommissionen har tillagt att den inte har underrättats om relevant nationell rättspraxis som särskilt rör talan som har anknytning till direktiv 2003/35. Irland har inte heller på eget initiativ underrättat kommissionen om High Courts domar i målet Friends of Curragh Environment Ltd, vilka kommissionen fick kännedom om från en annan källa.
- 104 Irland har medgett att man inte helt har uppfyllt sin skyldighet att underrätta kommissionen enligt artikel 6 i direktiv 2003/35. Irland menar emellertid att eftersom bestämmelserna i artikel 3 punkt 7 och artikel 4 punkt 4 i samma direktiv redan var införlivade genom existerande bestämmelser i lag, var man inte skyldig att underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

— Domstolens bedömning

- 105 Det ska påpekas att det i mål om fördragsbrott enligt artikel 226 EG åligger kommissionen att bevisa det påstådda fördragsbrottet och förse domstolen med de uppgifter som den behöver för att kunna kontrollera om fördragsbrott föreligger. Kommissionen får därvid inte stödja sig på någon presumtion. Medlemsstaterna är samtidigt enligt artikel 10 EG skyldiga att underlätta för kommissionen att fullgöra sina uppgifter, vilka bland annat enligt artikel 211 EG består i att övervaka tillämpningen av bestämmelserna i fördraget och de bestämmelser som institutionerna har antagit med stöd därav (se, bland annat, dom av den 12 september 2000 i mål C-408/97, kommissionen mot Nederländerna, REG 2000, s. I-6417, punkterna 15 och 16, och av den 16 juni 2005 i mål C-456/03, kommissionen mot Italien, REG 2005, s. I-5335, punkt 26).

- 106 Av de skäl som det erinrats om i denna rättspraxis ålägger artikel 6 i direktiv 2003/35, i likhet med andra direktiv, medlemsstaterna en informationskyldighet.
- 107 De upplysningar som medlemsstaterna således är skyldiga att ge kommissionen ska vara klara och precisa. Det ska av dessa tydligt framgå vilka lagar och andra författningar som medlemsstaten har antagit för att uppfylla sina olika skyldigheter enligt direktivet. Kommissionen kan i avsaknad av sådana upplysningar inte kontrollera om medlemsstaten verkligen har genomfört direktivet fullt ut. Om en medlemsstat har underlåtit att uppfylla denna skyldighet, oberoende av om det har skett genom att den inte har ingett några upplysningar över huvud taget eller genom att den inte har ingett tillräckligt klara och precisa upplysningar, kan detta i sig vara skäl nog att inleda ett sådant förfarande om fördragsbrott som avses i artikel 226 EG (se domen av den 16 juni 2005 i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 27).
- 108 Det ska även påpekas att även om ett direktivs införlivande kan säkerställas genom redan gällande regler i intern rätt, är medlemsstaterna i detta fall inte befriade från den formella skyldigheten att underrätta kommissionen om dessa regler, så att denna kan bedöma huruvida reglerna är förenliga med direktivet (se, för ett liknande resonemang, domen av den 16 juni 2005 i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 30).
- 109 Eftersom redan gällande rätt i förevarande fall i sig ansågs vara tillräcklig som ett genomförande av bestämmelserna i direktiv 2003/35 om tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, var Irland skyldigt att underrätta kommissionen om ifrågavarande bestämmelser i lag eller förordning. Irland kan inte hävda att så har skett genom tidigare underrättelser om regler i intern rätt som rör direktiven 85/337 och 96/61, i deras lydelse före de ändringar som infördes genom direktiv 2003/35.
- 110 Irland var även, när man ansåg att införlivandet framgår av nationella domstolars rättspraxis, särskilt High Courts rättspraxis, skyldigt att ge kommissionen precis information om denna rättspraxis innehåll, så att kommissionen kunde pröva huruvida

denna medlemsstat verkligen kunde anses ha införlivat direktiv 2003/35 genom det sätt som gällande nationell rätt tillämpades innan direktivet trädde i kraft och så att kommissionen på detta sätt kunde utöva sin kontroll enligt fördraget.

- 111 Den andra anmärkningen är således välgrundad, i den del den rör åsidosättande av skyldigheten att underrätta kommissionen.
- 112 Mot bakgrund av samtliga ovannämnda överväganden konstaterar domstolen att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, och artikel 6 i direktiv 2003/35
- genom att inte i enlighet med artiklarna 2.1 och 4.2–4.4 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att projekt som sannolikt kan komma att påverka miljön och som hör till kategorin vägbygge i klass 10 e i bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, i enlighet med artiklarna 5–10 i samma direktiv blir föremål för tillståndsförfarande och miljökonsekvensbedömning, och
 - genom att inte anta alla de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3 punkterna 3–7 och artikel 4 punkterna 2–4 i direktiv 2003/35 och genom att inte underrätta kommissionen om vissa av dessa bestämmelser.

113 Talan ogillas i övriga delar.

Rättegångskostnader

- 114 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 69.3 i rättegångsreglerna kan domstolen, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, eller om särskilda omständigheter motiverar det, besluta att rättegångskostnaderna ska delas eller att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.
- 115 Kommissionen har yrkat att Irland ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. En stor del av kommissionens anmärkningar har emellertid ansetts sakna stöd. Vardera parten ska därför bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997, och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring,**

med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337 och 96/61/EG

- genom att inte i enlighet med artiklarna 2.1 och 4.2–4.4 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa att projekt som sannolikt kan komma att påverka miljön och som hör till kategorin vägbygge i klass 10 e i bilaga 2 till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, i enlighet med artiklarna 5–10 i samma direktiv blir föremål för tillståndsförfarande och miljökonsekvensbedömning, och

- genom att inte anta alla de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3 punkterna 3–7 och artikel 4 punkterna 2–4 i direktiv 2003/35 och genom att inte underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om vissa av dessa bestämmelser.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Europeiska gemenskapernas kommission och Irland ska bära sina rättegångskostnader.

Underskrifter